

Znaky efektivní presinkové obrany na ME U21 2015 u týmů inkasující nejméně gólů

Mgr. Pavel Frýbort, Ph.D

Když se po MS 2006 v Německu sjeli trenéři z celého světa do Prahy, aby si vyslechli názory trenérů, kteří ve světě patří mezi nejuznávanější s puncem „trenérské elity“ (Karel Brückner – trenér ČR, Marcello Lippi – trenér Itálie, 1. místo a Raymond Domenech – trenér Francie, 2. místo) tak diskutovali o vývojových trendech tzn., že se zamýšleli nad určitými typickými charakteristikami/znaky herního děje a to **nejen v obranné fázi**, které se budou v následujících letech ve vysoké míře vyskytovat např. v kvantitativním vyjádření určitých typických jevů (vybraných ukazatelů herního výkonu) od pozorovatelů/expertů či skautů v rámci následujícího MS a ME (dospělých, U21, U19).

Tématem tohoto příspěvku je analýza obranné fáze hry vybraných mužstev na ME U21 v roce 2015. Pro větší smysluplnost je nutné zmínit, základní východiska k obranné fázi, které právě vznikly jako součást předchozích analýz velkých šampionátů a praktických zkušeností trenérů zabývajících se touto problematikou. Od roku 1990 evidujeme první systematickou analýzu MS (autor Navara a kol.) tzn., že od tohoto roku můžeme datovat a spolehlivě popisovat změny v defenzivní činnosti až do současnosti. V této souvislosti vyjde v elektronické verzi Fotbal a trénink 3/2015 příspěvek, týkající se vývojových trendů na MS a to průřezově mezi lety 1990-2014.

Již ve zmíněném roce 2006 se trojice tehdy špičkových trenérů (Brückner, Lippi a Domenech) shodla, že žádné mužstvo neuspěje, pokud nedisponuje dokonalou obrannou činností, kdy základem je tzv. konstruktivní obrana (odebírat míč soupeřovi bez přerušení herního děje s přechodem do útočné fáze), kompaktnost defenzivního bloku, univerzálnost hráčů a změna základního rozestavení týmu, projevující se v plastičnosti/variabilitě na základě univerzálnosti hráčů, vycházející z vysoké individuální technicko taktické způsobilosti/kompetenci jednotlivců na dané výkonnostní úrovni.

V posledních pěti letech se v odborných kruzích široce diskutuje a metodicky rozpracovává téma týkající se represinku a presinku, protože jen tak lze získat míč a ohrozit branku soupeře. Represink tohoto ME U21 u týmů Portugalska a Švédska uceleně zpracoval Pavel Malura viz příspěvek v čísle Speciál Fotbal a trénink 2015. Metodika a následné vytváření učebních podmínek při osvojování obranné činnosti v praxi, tyto dva pojmy odděluje na základě odlišného herního/taktického chování hráčů. Současně připomínáme, že detailně rozpracovanou problematiku týkající se obranné fáze hry bude popisovat monografie od renomovaných autorů L. Borbélyho a J. Hřebíka, která se blíží do závěrečné fáze zpracování a měla by být pro trenéry k dispozici v roce 2016.

Jen málo k **represinku** – trenéři používají synonyma - **útočný presink, kontrapresink, živelný presink** nebo **okamžitý presink po ztrátě míče**. V zásadě se jedná o to, že tým, který držel míč o něj přišel. V tuto chvíli nastává kritický moment z pohledu obranné fáze resp.

naučeného taktického jednání nebo zvolené strategie hry odrážející se právě v taktickém jednání (zjednodušeně obranné taktice). Buď **většina** resp. **všichni hráči zahájí naučený** okamžitý presink/represink na hráče s míčem a následně i na další hráče bez míče, s cílem:

- 1) **získat konstruktivně míč co nejdříve zpět** (Barcelona a Bayern uplatňují pravidlo 5 sekund a takto jsou i hráči v mládeži systematicky vychovávaní a vzděláváni) nebo,
- 2) **zpomalovat útočnou kombinaci soupeře** pomocí rotace a ustupováním k vlastní brance.

Metodika v této souvislosti mluví o obranné fázi č. 1 (OF1).

Pokud se útočná kombinace soupeře časově prodlužuje/zpomaluje např. nad 5 sekund, pak přirozeně hráči přechází z pohledu obranné fáze do tzv. obranného bloku, taktéž se používá synonymum „**základní postavení v obranné fázi-ZPOF**“ nebo konsolidovaná obrana a může mnohdy **kopírovat výchozí rozestavení/základní organizaci hry**. Metodika v této souvislosti mluví o obranné fázi č. 2 (OF2).

Někteří odborníci doplňují, že pokud i nadále pokračuje útočná kombinace soupeře a obranná a středová formace ustupuje k vlastní brance (obránná formace je cca 25m od brankové čáry a hráči útočné formace napadají cca na středové čáře) bez snahy získat míč na soupeřově polovině, pak toto mužstvo přechází do tzv. **hlubokého obranného bloku** a uplatňuje se hluboký/provokativní presink (fotbalový žargon mluví o betonu či autobusu zaparkovaným těsně před pokutovým územím). Výsledkem je pasivní způsob bránění mnohdy bez snahy konstruktivně získat míč. Naopak, jedním z ukazatelů efektivní defenzivní fáze je konstruktivní odebírání míče nejlépe na soupeřově polovině/aktivní presink s následným založením rychlého protiútočení (na jeden až dva doteky, první přihrávka ve směru branky soupeře – kolmá, průniková = vyřazení hráčů soupeře z represinku).

Proč tedy uplatňovat okamžitý presink/represink? *Protože obecně platí, že mužstva na vrcholných šampionátech, ale také v národních soutěžích disponují téměř dokonalou obrannou fází vyznačující se znaky, které se vyskytují v principech a faktorech č. 1 – č. 9 viz níže.* Při okamžitém presinku/represinku mužstvo resp. hráči, kteří získali míč, nejsou v optimálním útočném postavení tzn., že okamžitý tlak na hráče soupeře, **způsobuje opět zisk míče**. Navíc mužstvu, které právě ztratilo míč, po určitou dobu trvá, než zaujme svoje navyklé ZPOF, ať používá represink nebo ne. A soupeř, který míč právě získal, chce tento čas/dobu logicky co nejefektivněji využít k zaútočení do nezformované obrany. Proto z pohledu útočné fáze resp. útočné přechodové fáze se úspěchem využívají herní činnosti zahrnující např. **max. dva doteky převzetí a přihrávka (kolmá, vertikální, průniková)** s cílem překonat defenzivní formace/linie/řady **nebo naopak individuální průnik**.

Jaké jsou znaky efektivní obranné fáze? A jaké principy musí mít v této fázi hry hráči dostatečně osvojené? Existuje řada faktorů, jež ovlivňují obrannou fázi, a jejich detailní vyjmenování a zdůvodnění přesahuje rámec tohoto příspěvku. Nicméně, popíšeme základní obranné principy a faktory týkající se jak represinku/okamžitý presink po ztrátě míče, tak presinku, o kterých se zmiňuje v posledních letech řada českých a zahraničních odborníků.

Současně připomínáme, že jednotlivé charakteristiky mohou dominovat nad druhými a naopak a to v závislosti na herní strategii zvolené trenérem, vycházející z návyků resp. individuální technicko taktické způsobilosti/kompetenci hráčů. Zvolená herní strategie resp. základní organizační forma vychází z typologie hráčů, na něž jsou kladeny požadavky (přirazení úkolů) vzhledem k jejich postům. Pro trenéra platí „*disponovat dostatkem teoretických poznatků a praktických dovedností/zkušeností, ze kterých je následně vytvořena smysluplná vlastní herní filozofie*“.

1. Úvod utkání (prvních 15 min.) je charakterizován **aktivním/vysokým presinkem** tzn. na polovině soupeře a to nejen při zakládání útoku soupeře, ale i po ztrátě míče. Některá mužstva uplatňují aktivní/vysoký presink po celou dobu utkání resp. v dominantní většině herních situacích na polovině soupeře. V případě **konstruktivně získaného míče** dochází **až z 50%** k ohrožení branky soupeře. Je tedy nanejvýš důležité ve kterém prostoru dojde k zisku míče.
2. Mezi 15 -30 min. utkání hráči po ztrátě míče uplatňují **středový/centrální presink**. Herní jednání/taktické chování v této fázi znamená, že jeden ze dvou útočníků se vrací vypomáhat středové formaci a navíc krajní středový hráči/záložníci se při držení míče soupeře stahují do středu hřiště. V případě **konstruktivně získaného míče** dochází **až z 30%** k ohrožení branky soupeře.
3. Herní pole je rozděleno na **tři presinkové zóny** obr. 1 (útočná polovina soupeře/vysunutá zónová obrana/aktivní presink, střed hřiště/ střední blok/středový presink a vlastní polovina hřiště/hluboký blok/hluboký presink). **Ve všech zónách je snaha mít při realizaci presinku 8, 9, 10 hráčů**, kteří vytváří na soupeře časoprostorový tlak.
4. Na polovině soupeře, dochází k uplatnění pravidla 6 – 10 sekund po ztrátě míče tzn. **represink/okamžitý presink po ztrátě míče** s minimálně 5 hráči (co nejrychleji napadat a znovu získat míč) = **PŘEPÍNÁNÍ** z útoku do obrany a naopak.
5. Snaha o **stlačování herního prostoru**, kdy **hloubka obranného bloku nesmí být větší než 30 m „princip pumpy“**. Efektivita presinku předurčuje úspěšnou realizace rychlého protiútoku a ohrožení branky soupeře.
6. Udržení **hustého a neprostupného/konsolidovaného/kompaktního obranného bloku**, jež obsahuje tyto znaky: presink na hráče s míčem, vystupování a zajišťování, přesun do těžiště hry (odkrývání slabé strany) „**princip harmoniky**“ s tím, že obráncové jsou těžko překonatelní v souboji 1:1.
7. Součinnost mezi jednotlivými řadami a v jednotlivých řadách vycházející z **vysokého standardu individuální a skupinové technicko taktické způsobilosti/kompetenci** hráčů. Tato součinnost se projevuje přítomností hráčů v předepsaných prostorech nařízených trenérem za předpokladu, že se po ztrátě míče (pod hráče soupeře držící míč) **vrací resp. sprintuje 8-9 hráčů**, pak lze systematicky vytvářet efektivní presink. Každý z těchto hráčů má v prostoru určenou cílovou pozici vzhledem k míči a

soupeřům. O této cílové pozici všichni spoluhráči ví a předpokládají, že v tomto prostoru a v daný moment při bránění spoluhráč bude (time and space). Z tohoto jsou následně vytvářeny obranné **lichoběžníky** nebo **trojúhelníky** (účinné vzájemném zajišťování). Počet (kolik) defenzivních hráčů se nachází v době zisku pod míčem, je spojeno s opakovaným rychlostně – silovým pohybovým výkonem.

8. **Rotace hráčů** – znamená plynulou a efektivní výměnu pozic mezi hráči ve fázi, když soupeř útočí. Jednotlivý hráči mění výchozí rozestavení a obranný blok se tak stává **pružným**. Při této činnosti je zde zřetelný požadavek na univerzálnost resp. herní kompetenci hráčů, kteří jsou způsobilí **plnit přiřazené úkoly** při vynucené změně v hráčské funkci.
9. **Agresivní obrana** na vlastní polovině hřiště se **zahušťováním/zužováním** prostoru před pokutovým územím resp. v blízkosti střední osy hřiště kdekoliv v herním poli=odkrývání křídelního prostoru. Zahušťování/zužování prostoru defenzivními hráči, kteří jsou pod míčem je charakterizovaný jejich aktivitou vyvolávat tlak na míč/vystupovat na hráče s míčem nebo na potenciálního příjemce průnikových přihrávek nacházející se v meziprostoru mezi obrannou a středovou formací s cílem:
  - a) *vytlačit soupeře do méně nebezpečných prostor často křídelních,*
  - b) *zpomalovat útočnou kombinaci soupeře se znakem, že ne za každou cenu chtějí získat míč,*
  - c) *nenechat se obejít 1:1.*

Nerespektování v časování/plnění výše popsaných principů a faktorů projevující se v herní součinnosti na základě individuální chyby nebo sledu několika/řetězce chyb (více hráčů chybují) vede k překonání obrany.

Je evidentní, že výčet principů týkající se obranné fáze s následnými herními souvislostmi do útočné fáze by se dal rozšířit o další charakteristiky. Nicméně v průběhu analýzy se budeme pohybovat ve výše zmíněných bodech č. 1 – č. 9. a to mužstev, která v průběhu turnaje inkasovala nejméně gólů (Portugalsko a Švédsko).

Mužstvo, které v průběhu celého ME U21 svým herním výkonem a to nejen v obranné fázi, na sebe upozorňovalo, byl tým Portugalska, který s průměrem 0.21 gólu na utkání inkasovalo 2 góly z 5 utkání v turnaji. Druhým v pořadí se umístilo mužstvo Švédska s průměrem 0.8 gólu na utkání a inkasovalo 3 góly z 5 utkání v turnaji. Z tohoto důvodu, předmětem sledování budou tyto týmy ve vybraných herních situacích v obranné fázi. Výběr ČR se umístil společně s Itálií na 3. místě v počtu obdržených gólů (průměr 1.0 gólu na utkání). Tým ČR detailně analyzoval Mario Buzek ve svém příspěvku v rámci tohoto čísla Fotbal a trénink speciál. Výstupem našeho pozorování jsou modelové situace s nákresem a popisem kritických míst a taktéž metodické DVD, které bude k dispozici na webových stránkách FAČR a UČFT.

Základní otázky, které jsou předmětem pozorování **úspěšné obranné fáze** u vybraných mužstev (modelové situace v různém základním postavení v obranné fázi - ZPOF):

1. Jaké je ZPOF hráčů při úspěšném bránění zakládání útoku od brankáře soupeře a jaká je hloubka obranného bloku (v metrech)?
2. Jaké je úspěšné ZPOF hráčů u aktivního, středového a hlubokého presinku vedoucí k získání míče?
  - a) jaká je hloubka obranného bloku (v metrech),
  - b) kolik hráčů se aktivně účastní presinku do momentu získání míče.
3. Identifikace úspěšné rotace hráčů z aktivního presinku do středového presinku resp. až po hluboký presink do momentu získání míče.

Portugalsko (organizační forma dominantně 4:3:3 a nedominantně 4:4:2)

Charakteristika: nejúspěšnější tým ME U21 z pohledu obranné činnosti (0.2 gólu na utkání). Při bránění byla útočná formace Portugalců složena **ze tří hráčů**, krajní hráči z této formace znemožňovali individuální průnik levého a pravého stopera a třetí hráč útočné formace si obsazoval záložníka, který přicházel pomoci do prostoru mezi široké postavení stoperů (30-40 m) při zahájení útočné kombinace. Krajní hráči středové formace napadali (presovali) krajního obránce soupeře a pokud byli překonáni pak zdvojovali resp. zajišťovali spoluhráče ve funkci krajního obránce. Velmi významná byla hráčská funkce v pozici **defenzivního/štitového záložníka**, který zdvojoval stopery a zajišťoval oba krajní záložníky na stranách hřiště (střídavě vlevo a vpravo)!

Jaké je ZPOF hráčů při úspěšném bránění zakládání útoku od brankáře soupeře a jaká je hloubka obranného bloku (v metrech)?

Hráči Portugalska svým ZPOF pomocí aktivního nebo středového presinku nutí brankáře soupeře nejčastěji zahajovat útočnou kombinaci přihrávkou na stopery a krajní obránce, kdy hloubka obranného bloku je do 35m (obr. 2) nebo dlouhou přihrávkou na krajní záložníky nebo útočníky resp. na hráče, kteří jsou nejdále od branky, kdy hloubka obranného bloku je do 30 m (obr. 3).

Jaké je úspěšné ZPOF hráčů u aktivního, středového a hlubokého presinku vedoucí k získání míče?

- a) *jaká je hloubka obranného bloku (v metrech),*
- b) *kolik hráčů se aktivně účastní presinku do momentu získání míče.*

Hráči Portugalska se prostřednictvím **aktivního presinku** snažili, soupeře donutit k dlouhé přihrávce na hráče nacházející se nejdále od branky nebo k chybě, která by zamezila postupné útočné kombinaci soupeře pomocí konstruktivně odebraného míče, kdy hloubka obranného bloku byla mezi **25-30 m**, počet hráčů aktivně se účastnící presinku je **9 – 10**, nicméně tato strategie spíše nevedla k získání míče u obranné formace soupeře. ZPOF u aktivního presinku naznačuje (obr. 4). Ovšem je nutné zdůraznit, že pokud aktivní presink nevedl k získání míče, pak byli hráči Portugalska nuceni kontinuálně přejít do středového a někdy i hlubokého presinku, kde byl již míč odebrán nebo byla naopak akce ukončena střelbou soupeře.

Při zahájení **středového presinku** docházelo jak k přechodu do obranného presinku, tak naopak do aktivního presinku. Typickým znakem ZPOF bylo úzké postavení bránících hráčů (u sebe, se vzájemným zajišťováním) tudíž, pokud se míč nacházel ve středu hřiště, tak docházelo ke značnému odkrytí křídelních prostor (obr. 5). Velmi často při zisku míče ve středové zóně se aktivně účastnilo presinku **8-9 hráčů** a hloubka obranného bloku byla **do 30 m**.

Při realizaci **hlubokého presinku** tzn. kdy všichni hráči byli v ZPOF na vlastní polovině s evidentní snahou zamezit průnikovým přihrávkám a individuálního průniku, zejména středem hřiště pomocí vytvořeného lichoběžníku ve středu hřiště a zdvojováním resp. zajišťováním krajního obránce krajním záložníkem (obr. 6). Typickým znakem bylo zahušťování/zužování prostoru defenzivními hráči, kteří jsou pod míčem, jež je charakterizováno jejich aktivitou vystupovat na hráče s míčem a bez míče. Velmi často tak docházelo k odebrání míče a k podniknutí rychlého protiútoky. Na zisku míče se aktivně podílelo **8-9 hráčů** a hloubka obranného bloku byla **do 20-30 m**.

Identifikace úspěšné rotace hráčů z aktivního presinku do středového presinku resp. až po hluboký presink do momentu získání míče.

Mezi základní znaky rotace patřila rychlost přesunu z aktuálního ZPOF (z aktivního a středového presinku) přes průběžné až nakonec do finálního a správného ZPOF s cílem vytvářet početní převahu oproti útočícím hráčům. Finálního ZPOF se snahou získat míč se vždy účastnilo většinou 7, 8 nebo 9 hráčů, kteří byli nuceni a zejména ti nejvzdálenější od branky překonat např. v 80 min. utkání 70 m do 11-12 sekund, což klade mimořádné nároky nejen na morálně volní schopnosti, ale také na zotavovací schopnosti organismu resp. aerobní kapacitu a opakované vyvinutí adekvátní/vysoké rychlosti lokomoce. Rotace hráčů se lišila, zdali se ZPOF pohybovalo zleva doprava a naopak nebo rotace byla ovlivněna spíše rychlým protiútokem soupeře.

Švédsko (organizační forma 4:4:2)

Charakteristika: druhý nejúspěšnější tým ME U21 z pohledu obranné činnosti (0.8 gólu na utkání). Při bránění byla útočná formace Švédů složena **ze dvou hráčů**, kteří znemožňovali individuální průnik levého a pravého stopera. Velmi zřídka byla tato formace

doplněna o třetího hráče tzn. v ZPOF 4:3:3 zejména v prvních 15 min. utkání. Krajiní záložníci tradičně napadali krajiní obránce soupeře, tak aby jim neudělali klíčku na střed hřiště a tím dosáhli početního přečíslení. Pozice **defenzivního/štitového záložníka nebyla stabilně určena** a prostor před stopery střídavě doplňovali vždy jeden ze středních záložníků.

Jaké je ZPOF hráčů při úspěšném bránění zakládání útoku od brankáře soupeře a jaká je hloubka obranného bloku (v metrech)?

Obranný blok byl nejčastěji realizován prostřednictvím středového nebo hlubokého presinku. Velmi úzkým postavením hráčů v tomto prostoru (vzájemné zajištění do 10 m a při kontaktu s míčem či souboji do 5 m), zajistili tzv. kompaktnost bloku a tudíž i nepropustnost pro útočnou kombinaci, kdy hloubka obranného bloku byla do 30 m. Na (obr. 7) dále vidíme odkytí slabé strany kdy hranice je linie tyče branky. Brankář byl nucen z tohoto důvodu změnit taktické rozhodování a to z přihrávky na stopery nebo krajiní obránce na dlouhou přihrávku vpřed, velmi často bez úspěchu.

Jaké je úspěšné ZPOF hráčů u aktivního, středového a hlubokého presinku vedoucí k získání míče?

a) *jaká je hloubka obranného bloku (v metrech),*

b) *kolik hráčů se aktivně účastní presinku do momentu získání míče.*

Hráči Švédska se prostřednictvím **aktivního presinku** snažili, soupeře donutit k dlouhé přihrávce na hráče nacházející se nejdále od branky nebo k chybě, která by zamezila postupné útočné kombinaci. Zajímavostí je, že střídali nepravidelně napadání soupeře ve dvou a občas ve třech v útočné formaci (je to logické, protože tímto obsazovali záložníka, který chtěl rozehrávat útok, stejně jako Portugalsko) s hloubkou obranného bloku do 30 m. Počet hráčů aktivně se účastnící presinku je **10** (obr. 8).

Zahájení **středového presinku** spouštěla dvoučlenná útočná formace na stopery soupeře a taktéž v případě že si do prostoru mezi stopery a krajiní obránce sbíhal střední záložník. Krajiní záložníci následně vytvářeli časoprostorový tlak na krajiní obránce soupeře. Důsledkem byla velmi často nepřesná kombinace soupeře pomocí: dlouhé přihrávky, průnikové přihrávky a řady přihrávek do stran hřiště, kde nehrozí nebezpečí vstřelení gólu. Počet hráčů aktivně se účastnící presinku je **10** s hloubkou obranného bloku byla **do 25 m** (obr. 9). Velmi často v případě úspěšné přihrávky přecházel středový presink do hlubokého presinku tzn. 8-9 hráčů se nacházelo pod míčem.

Při uplatňování **hlubokého presinku** bylo ZPOF 4:4:2, výjimečně 4:5:1, hluboký presink byl typickým znakem herního stylu toho týmu. Na zisku míče se aktivně podílelo **10 hráčů** a hloubka obranného bloku byla **do 20-25 m** (obr. 10). Způsob realizace byl jako ze slabikáře a metodických DVD, jak zónově bránit, což vymyslel italský trenér Arrigo Sacchi na konci 80.

let a s AC Milán vyhrál opakovaně PMEZ (LM) a nakonec tento způsob bránění převzal celý fotbalový svět. Nicméně, u současného pojetí mužstva ve srovnání s AC Milán v 80. letech, tolik nevystavují soupeře do ofsajdu a navíc spíše odkrývají křídelní prostory, což vede k velmi úzkému postavení. Lze vyslovit domněnku, že ZPOF/organizační forma 4:4:2 stále funguje i přes různá jiná populární ZPOF např. 4:2:3:1 nebo 4:3:3.

Identifikace úspěšné rotace hráčů z aktivního presinku do středového presinku resp. až po hluboký presink do momentu získání míče.

Rotace byla zajištěna ze 4:3:3 na 4:4:2 zejména stažením vždy jednoho krajního záložníka do čtyřčlenné středové formace. S postupující útočnou kombinací soupeře tak docházelo k zahušťování/zužování prostoru defenzivními hráči, kteří jsou pod míčem, což je charakterizováno jejich bezchybnou aktivitou vyvolávat tlak na míč/vystupovat na hráče s míčem nebo na potenciálního příjemce průnikových přihrávek nacházející se v meziprostoru mezi obrannou a středovou formací stejně jako u týmu Portugalska.

Jaké je tedy závěrečné shrnutí týkající se úspěšné činnosti v obranné fázi se zaměřením na vytváření presinkových situací?

1. Kombinace zónové obrany s osobní (zdvojování, vzájemné zajištění a aktivní vystupování obranné formace proti útočné formaci soupeře).
2. Opakované zdvojování, vzájemné zajištění a aktivní vystupování obranné formace do meziprostoru po celou dobu utkání je realizováno na základě individuální technicko taktické způsobilosti hráče „vědět co dělat a dělat to – tzn. správně anticipovat a následně realizovat pohybovou činnost pomocí startovní, akcelerační rychlosti“ s ochotou bezchybně absolvovat vzdušné a přízemní souboje a vytvářet tak časoprostorový tlak na soupeře.
3. Odkrývání slabé strany s přesunem všech hráčů na silnou stranu nebo v případě pokud se míč nachází ve střední ose hřiště odkrytí obou křídelních prostor do tzv. úzkého ZPOF.
4. Těsné vzájemné zajištění v úzkém ZPOF pomocí stlačování prostoru obrannou formací k útočné a naopak. Výsledkem je, že herní prostor je mezi těmito formacemi stlačen na 20 – 30 m s a počet hráčů pod míčem v presinkové situaci je 8, 9 nebo 10 v závislosti na strategicky určeném ZPOF.